

Zaměstnání mu bylo koníčkem

Ráno 1. března 2012 nás zcela nečekaně zasáhla smutná zpráva. Náhle zemřel **Václav Ježdík**, dlouholetý a významný člen naší statistické rodiny, náš dobrý přítel a kamarád. Naplnění smutkem jsme se s ním rozloučili v dojímacím a hudebně romanticky laděném obřadu v Hlinsku 9. března 2012.

Jak šel život

Václav Ježdík nastoupil v roce 1969 na Český statistický úřad do Prahy a stal se vedoucím oddělení oblastních analýz. Rád a velmi fundovaně psal a publikoval v časopise Statistika i v denním tisku. Jeho chuť stále se učit a zdokonalovat se byla neuvěřitelná. Jako příklad uvedme

jeho znalosti cizích jazyků – angličtiny, ruštiny, francouzštiny a němčiny. Zpracovával výzkumné práce v oblasti regionální statistiky. Řídil výzkumné týmy složené z předních statistiků a externích odborníků.

V letech 1975–1980 byl pověřen zastupováním statistického úřadu v mezinárodním kolektivu v rámci zemí RVHP v Moskvě. Následně pak v období let 1981–1990 pracoval ve funkci ředitele odboru souborných analýz a publikací Federálního statistického úřadu. Později byl pověřen vedením Federálního statistického úřadu a o pár měsíců později jmenován do funkce náměstka předsedy Českého statistického úřadu. Řídil činnost krajských a okresních pracovišť ČSÚ a spoluvytvářel regionální statistiku.

Po rozdělení federace v roce 1993 zastával v ČSÚ funkci vrchního ředitele. Bylo to ob-

dobí, kdy bylo nutné řešit vazbu národní regionální statistiky na regionální statistiku v rámci Ev-

Ing. Václav Ježdík

*25. 11. 1932, † 1. 3. 2012

ropské unie. V této souvislosti se účastnil mnoha mezinárodních jednání. Byl i členem Národního řídicího a monitorovacího výboru pro regionální rozvoj. V roce 2000 odešel do důchodu. Ale i po odchodu do penze se věno-

val statistice, publikoval, podílel se na vypracovávání evropských projektů a zároveň působil jako poradce předsedů Českého statistického úřadu.

Životní krédo

Životní principy Vaška jde shrnout následovně: Je důležité mít práci, kterou je třeba dělat poctivě. Mít dobrou rodinu a pár přátel, kteří jsou hodni toho jména. Mít střechu nad hlavou, zajímavé knížky kolem sebe, trochu jídla a dobrého pití a také špetku toho humoru. A když navíc sem tam pomůžeš lidem a snažíš se nikomu neublížit, tak můžeš chodit spát s čistým svědomím.

Vašku, chybíš nám!

Miloš Čadek
Iva Ritschelová

Muž, který miloval Sókrata

Jen velmi nerad a s velkým zármutkem se smírů s faktem, že nás navždy opustil pan Václav Ježdík.

Byl výraznou osobností v našich řadách statistiků a svojí prací se výrazně přičinil o utváření dobrého jména československé statistiky u široké veřejnosti doma i v zahraničí.

Svým hlubokým smyslem pro analytickou práci mnohdy působil jako vizionář, což se v řadě případů potvrdilo. Jsem přesvědčen, že i v budoucnu dojde k realizaci některých jeho dalších záměrů, ať se jedná o uplatnění GISu či gridů v naší každodenní práci.

V novodobé historii našeho úřadu zastával řadu významných funk-

cí. Namátkou mohu vzpomenout například jeho pověření vedením FSÚ při rozluce na stávající Český statistický úřad a Slovenský statistický úřad či pozici náměstka předsedy ČSÚ pověřeného řízením krajských správ ČSÚ a vedením regionální statistiky. V neposlední řadě musím vzpomenout i jeho významný podíl na řízení úřadu v období, kdy zastával místo poradce předsedy ČSÚ pana Fischera či současné předsedkyně paní Ritschelové.

Velmi aktivně se podílel i na řadě projektů zpracovávaných pro různé centrální orgány České republiky, zejména pak spolupracoval s Ministerstvem pro místní

rozvoj ČR, Ministerstvem průmyslu a obchodu ČR, Ministerstvem práce a sociálních věcí ČR a Ministerstvem kultury ČR. Aktivně se zapojil i do práce v akademickém prostředí. Měl velký přínos zejména pro Univerzitu Pardubice, kde zúročil své hluboké metodické znalosti a již zmiňované analytické myšlení. Díky tomu se stal velmi uznávanou osobností v odborných kruzích.

Pan Václav Ježdík vždy vynikal nad ostatními svým pracovním nasazením, byl velmi náročný k sobě i svému okolí. Formoval myšlení lidí, kteří mu chtěli naslouchat. Obdivoval jsem jeho osobitý humor, pro který byl často řadou lidí vyhle-

dáván. Měl rád život v rozumných mantinelech, obdivoval Sókrata, kterého často připomínal zejména díky jeho myšlenkám týkajícím se přiměřenosti, která tolik schází naší dnešní civilizaci, jež si libuje ve zřídka v extrémech.

Jsem velmi vděčný, že jsem měl možnost s ním spolupracovat. Byl mi více než šéfem a kolegou, ale hlavně přítelem, který měl vždy pro každého vlídné slovo, když jej druzí potřebovali.

Děkuji Ti za vše, budu na Tebe navždy s úctou a rád vzpomínat.

Miloslav Chlad